

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту наказу Міністерства інфраструктури України «Про затвердження Методики визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту»

I. Визначення проблеми

На сьогодні так і не розв'язано одну з головних проблем операторів, провайдерів телекомунікацій, діяльність яких має на меті розвиток сфери телекомунікацій та цифрового суспільства України, пов'язану зі встановленням єдиних правових зasad доступу та використанням інфраструктури, зокрема, об'єкта транспорту.

Застосування власниками (влодільцями) інфраструктури об'єкта транспорту різних підходів до визначення складових витрат, що входять до встановлених ними розмірів плат за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту, не дає змоги як власникам, так і операторам, провайдерам телекомунікацій ефективно провадити свою діяльність.

Суб'єкти господарювання, які мають намір надавати або вже надають телекомунікаційні послуги споживачам, натикаються на необґрунтовано завищеною плату, яку встановлюють власники (влодільці) інфраструктури об'єкта транспорту за доступ до неї, та застосування власниками різних підходів до визначення плати за доступ до інфраструктури, а саме: одні власники встановлюють одноразову плату, інші – щомісячну, а ще інші – разову та щомісячну плату.

Розв'язання вказаних проблем можливе шляхом визначення для суб'єктів господарювання єдиної загальної методології формування та розрахунку витрат за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту, яка має поширюватися на об'єкти доступу всіх форм власності.

Визначення єдиного механізму формування та встановлення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту зменшить кількість непорозумінь, що виникають між власниками (влодільцями) інфраструктури об'єкта транспорту та операторами, провайдерами телекомунікацій під час укладання договорів з доступу до інфраструктури об'єкта транспорту, і полегшить ведення обліку витрат.

Таке проблемне питання потребувало втручання держави та мало бути вирішене шляхом державного регулювання відносин між суб'єктами господарювання, у тому числі й власниками (влодільцями) інфраструктури об'єкта транспорту, та операторами, провайдерами телекомунікацій.

Прийнятий Верховною Радою України 07 лютого 2017 року Закон України «Про доступ до об'єктів будівництва, транспорту, електроенергетики з метою розвитку телекомунікаційних мереж» (далі – Закон) забезпечує необхідний баланс інтересів суб'єктів господарювання, громадян і держави.

Закон, зокрема, визначає правові, економічні та організаційні засади забезпечення доступу до інфраструктури об'єктів доступу; встановлює повноваження органів державної влади та визначає принципи державної політики щодо забезпечення доступу; окреслює особливості визначення плати за

доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту.

Пунктом 2 частини першої статті 8 Закону Міністерству інфраструктури України надано повноваження щодо розроблення та затвердження Методики визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту (далі – Методика).

Згідно із Законом державне регулювання полягає у визначені єдиних механізмів формування та встановлення плати за доступ, зокрема – до елементів інфраструктури об'єкта транспорту.

Структуру Методики сформовано повністю відповідно до вимог Закону та за активною участю учасників ринку телекомунікацій, які наполягають на негайному прийнятті Методики та визначені власниками (володільцями) плати за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту відповідно до положень Методики.

Слід зауважити, що згідно з частиною сьомою статті 17 Закону розмір плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу визначається власником інфраструктури цього об'єкта доступу згідно з методикою визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу, затвердженою відповідним державним органом влади згідно з цим Законом, і не може перевищувати, зокрема:

- за розроблення та видачу технічних умов з доступу – 50 відсотків мінімальної заробітної плати;
- за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту – 5 відсотків мінімальної заробітної плати за один канало-кілометр кабельної каналізації електрозв'язку на місяць.

Проте, базуючись на цій нормі Закону, власники (володільці) інфраструктури об'єкта транспорту встановлюють плату за доступ для операторів, провайдерів телекомунікацій на максимально можливому рівні, не надаючи економічних обґрунтувань.

Водночас частиною третьою статті 17 Закону передбачено, що періодична плата за доступ може встановлюватися виключно за наявності додаткових витрат власника інфраструктури об'єкта доступу на утримання елементів інфраструктури об'єкта доступу, пов'язаних з наданим доступом.

Нормами частини п'ятої статті 17 Закону визначено вимоги до Методики, яка має встановлювати, зокрема, перелік прямих витрат власника інфраструктури об'єкта доступу, пов'язаних з утриманням елементів інфраструктури об'єкта доступу, якими користується замовник.

У рамках виконання зазначених норм положення Методики визначають склад додаткових витрат, що можуть бути включені для розрахунку періодичної плати та мають бути обов'язково документально підтвердженні.

Завдяки цьому розмір періодичної плати за доступ, що встановлюється власником (володільцем) інфраструктури об'єкта транспорту, може бути нижчим за той, що визначений у частині сьомій статті 17 Закону.

Водночас положення Методики містять норми щодо пропорційного розподілу витрат власника інфраструктури об'єкта транспорту між замовниками,

якщо вони використовують одні й ті самі елементи інфраструктури. У такому разі, якщо відбулися зміни (збільшення/зменшення) у кількості, діаметрі, довжині кабельних ліній та/або кількості замовників, якщо вони використовують одні й ті самі елементи інфраструктури об'єкта транспорту, власник повинен зробити перерахунок періодичної плати для всіх замовників.

Крім того, Методика встановлює коефіцієнти зниження розміру плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту у разі надання замовником телекомунікаційних послуг у селищах і селах або на депресивних територіях, надання виключно загальнодоступних телекомунікаційних послуг та в разі надання виключно загальнодоступних телекомунікаційних послуг у селищах і селах або на депресивних територіях.

Слід зазначити, що протягом періоду розроблення Методики Директорат державної політики у сфері цифрової інфраструктури на транспорті та послуг поштового зв'язку Мінінфраструктури постійно проводив робочі зустрічі, наради, обговорення, участь у яких брали, зокрема, фахівці Мінінфраструктури, Офісу ефективного регулювання, Української асоціації операторів зв'язку «Телас», Телекомунікаційної палати України, провідних операторів та провайдерів телекомунікацій.

Під час розроблення Методики оператори, провайдери телекомунікацій висловлювали безумовну підтримку необхідності державного регулювання, а саме врегулювання питання щодо встановлення власниками (власниками) інфраструктури об'єкта транспорту, що не є операторами, провайдерами телекомунікацій, необґрунтовано завищеної плати за доступ до інфраструктури на дискримінаційних умовах та встановлення періодичної плати на основі фактичних витрат на утримання елементів інфраструктури об'єкта транспорту, пов'язаних з наданим доступом, за умови документального підтвердження.

Після запровадження Методика справлятиме позитивний вплив на суб'єктів господарювання, що надають телекомунікаційні послуги, зокрема загальнодоступні телекомунікаційні послуги, оскільки завдяки її дії зменшиться кількість непорозумінь, що виникають між власниками (власниками) інфраструктури об'єкта транспорту та операторами, провайдерами телекомунікацій під час укладання договорів з доступу до інфраструктури об'єкта транспорту, та полегшиться ведення обліку витрат.

Можна виділити такі основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	+	-
Держава	+	-
Суб'єкти господарювання	+	-
у тому числі суб'єкти малого підприємництва	+	-

ІІ. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є визначення єдиних вимог до власників (власників) інфраструктури об'єкта транспорту, які не є операторами,

провайдерами телекомунікацій, для формування та встановлення економічно обґрунтованої плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту, пов'язаних з наданим доступом; створення прозорого та пропорційного порядку закладання до розрахунку періодичної плати лише тих додаткових витрат, які власник (влоділець) інфраструктури об'єкта транспорту здійснює в процесі утримання елементів інфраструктури об'єкта транспорту; а також забезпечення можливості отримання операторами, провайдерами телекомунікацій документального підтвердження складу додаткових витрат.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	<p>Збереження чинних договірних відносин між суб'єктами господарювання на ринку телекомунікацій та власниками (влодільцями) інфраструктури об'єкта транспорту, що не є операторами, провайдерами телекомунікацій, на основі цивільного законодавства.</p> <p>Наслідком буде невиконання вимог Закону</p>
Альтернатива 2	<p>Установлення власниками (влодільцями) інфраструктури об'єкта транспорту розмірів плати за доступ, за відсутності Методики, на максимально можливих рівнях, визначених у частині сьомій статті 17 Закону.</p> <p>Неврегульованість проблеми визначення та встановлення розмірів плати за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту призведе до невиконання вимог Закону</p>
Альтернатива 3	<p>Урегулювання відносин, пов'язаних з установленим єдиних правових зasad доступу до інфраструктури об'єкта транспорту, шляхом прийняття Методики.</p> <p>Запропонований спосіб вирішення проблеми є найбільш доцільним з огляду на можливість запровадження чіткого єдиного механізму формування та встановлення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту операторами, провайдерами телекомунікацій відповідно до вимог Закону</p>

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей.

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні	Не передбачається додаткових витрат з державного бюджету

Альтернатива 2	Установлення власниками (володільцями) інфраструктури об'єкта транспорту розмірів плати за доступ для операторів, провайдерів телекомунікацій на максимальні можливих рівнях, визначених Законом	Не передбачається додаткових витрат з державного бюджету
Альтернатива 3	<p>Зменшення капітальних витрат операторів, провайдерів телекомунікацій на розвиток (модернізацію) телекомунікаційних мереж.</p> <p>Збільшення обсягу інвестицій операторів, провайдерів телекомунікацій для побудови власних телекомунікаційних мереж, що сприятиме подальшому розвитку інформаційного суспільства в Україні</p>	Не передбачається додаткових витрат з державного бюджету

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

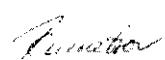
У рамках здійснення аналізу регуляторного впливу Міністерство інфраструктури України провело за участю представників операторів телекомунікацій та їх асоціацій публічну консультацію з представлення Методики.

Крім того, постійно проводилися робочі зустрічі, наради, обговорення положень Методики з учасниками ринку телекомунікацій. Оператори, провайдери телекомунікацій, їх асоціації висловили безумовну підтримку необхідності державного регулювання.

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро-	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання (оператори, провайдери телекомунікацій), одиниць	4	4	1 336	4 637	5 981
Нитома вага групи у загальній кількості, відсотків	0,067	0,067	22,34	77,53	100

Примітка: *зазначена інформація була надана Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, станом на 01.10.2018.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні	<p>У разі виникнення в оператора, провайдера телекомунікацій потреби у доступі до інфраструктури об'єкта транспорту власника витрати визначатимуться відповідно до умов договорів з власниками (володільцями) інфраструктури об'єкта транспорту на основі чинного цивільного права та не підлягатимуть об'єктивній оцінці.</p> <p>Таким чином, якщо на одному з об'єктів транспорту три оператори зв'язку орендуватимуть площу для розміщення телекомунікаційного обладнання, витрати цих суб'єктів господарювання на місяць складають 63,3 грн/м², 52,2 грн/м² та 16,95 грн/м². При цьому, оператор 1 витрачає у 3,7 разів більше, ніж оператор 3, що свідчить про неврегульованість відносин між власниками (володільцями) інфраструктури об'єкта транспорту та суб'єктами господарювання у сфері телекомунікацій.</p>
Альтернатива 2	<p>Існує ймовірність того, що за відсутності Методики власники (володільці) інфраструктури об'єкта транспорту будуть встановлювати максимально можливі розміри плати за доступ, що визначені Законом</p>	<p>При оренді площ для розміщення телекомунікаційного обладнання на одному з об'єктів транспорту, витрати цих трьох операторів зв'язку розрахунково складатимуть на місяць по 63,3 грн/м² на кожного. Таким чином, всі оператори сплачуватимуть максимальну платню, що також свідчить про неврегульованість відносин між власниками (володільцями)</p>

		<p>інфраструктури об'єкта транспорту та суб'єктами господарювання у сфері телекомунікацій.</p> <p>Проте, розміри плати за доступ (витрати) для одного оператора/provайдера телекомунікацій відповідно до вимог Закону, не можуть перевищувати: за розроблення та видачу технічних умов – 2086,50 грн (одноразова плата за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту), за утримання елементів інфраструктури об'єкта транспорту, за один канал-кілометр кабельної каналізації електrozвязку на місяць – 208,65 грн (періодична плата за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту).</p>
Альтернатива 3		<p>Реалізація акта дасть змогу:</p> <ul style="list-style-type: none"> - визначити єдині підходи до формування встановлення власниками (володільцями), які не є операторами, провайдерами телекомунікацій, плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту; - установлювати за регульованими вимогами всі види плат, які можуть застосовуватися під час забезпечення <p>У разі виникнення потреби в доступі до інфраструктури об'єкта транспорту власника розмір плати за доступ, як одноразової плати, так і періодичної, (витрати) для одного оператора/provайдера буде розраховано відповідно до формул, визначених у Методіці, та може бути нижчою за встановлені Законом розміри плати за доступ.</p> <p>Отже, якщо на одному з об'єктів транспорту три оператори зв'язку орендуватимуть площу для розміщення телекомунікаційного обладнання, витрати цих суб'єктів господарювання на місяць складають $\frac{63,3 \text{ грн}/\text{м}^2}{3} = 21,1 \text{ грн}/\text{м}^2$. Таким чином, навіть</p>

	<p>доступу до інфраструктури об'єкта транспорту;</p> <ul style="list-style-type: none"> - установлювати розміри плати за доступ на недискримінаційних умовах та відповідно створити умови для розвитку телекомунікаційних мереж; - установлювати плату за доступ лише за наявності у власника (володільця), який веде роздільний облік витрат за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту, додаткових витрат 	<p>при встановленні максимальної орендної плати, її розмір встановлюється з урахуванням пропорційного розподілу витрат власника між замовниками, якщо вони використовують одні ті самі елементи інфраструктури, та із застосуванням коефіцієнтів зниження при одноразовійплаті за доступ.</p>
--	---	---

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 1	Не передбачається додаткових матеріальних та інших витрат з боку суб'єктів господарювання. Витрати орендарів за одинакових умов різні, відповідно до умов договорів.
Альтернатива 2	Сумарні витрати для кожного оператора, провайдера телекомунікацій встановлюються у максимальному розмірі. При цьому, розміри плати за доступ (витрати) для одного оператора/провайдера телекомунікацій не можуть перевищувати: за розроблення та видачу технічних умов – 2086,50 грн (одноразова плата за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту), за утримання елементів інфраструктури об'єкта транспорту, за один канало-кілометр кабельної каналізації електрозв'язку на місяць – 208,65 грн (періодична плата за доступ до інфраструктури

об'єкта транспорту), відповідно до вимог Закону

Альтернатива 3

Розмір періодичної плати, розрахований відповідно до положень Методики, може бути меншим за розмір плати, визначений Законом. Зважаючи на подальший облік витрат власників (влодільців) інфраструктури об'єкта транспорту, та їх розподіл між суб'єктами господарювання (замовниками), періодична плата за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту буде розділена порівну між усіма користувачами одного елемента інфраструктури об'єкта транспорту і таким чином зменшена.

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибалльною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Цілі державного регулювання не будуть досягнуті
Альтернатива 2	2	Цілі державного регулювання будуть досягнуті не повною мірою. Власники (влодільці) інфраструктури об'єкта транспорту застосовують максимальні розміри плати за доступ, визначені Законом
Альтернатива 3	3	Цілі державного регулювання будуть досягнуті. Вирішується проблема визначення плати за доступ до елементів інфраструктурн об'єкта транспорту шляхом забезпечення власників (влодільців) чітким та єдиним механізмом формування та встановлення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту.

			Розмір одноразової плати встановлюється з урахуванням коефіцієнтів зниження, а розмір періодичної плати – з урахуванням пропорційного розподілу витрат власника між замовниками, якщо вони використовують одні й ті самі елементи інфраструктури, та із застосуванням коефіцієнтів зниження
--	--	--	---

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місяця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Відсутні	Вимоги Закону не виконуються. Застосування різних підходів до визначення плати за доступ до інфраструктури та встановлення на дискримінаційних умовах необґрунтовано завищених розмірів плат за доступ до інфраструктури об'єкта транспорту	Цілі державного регулювання не будуть досягнуті
Альтернатива 2	Існує ймовірність того, що за відсутності Методики власники (володільці) інфраструктури об'єкта транспорту будуть встановлювати максимально	Вимоги Закону виконуються не в повному обсязі, оскільки, базуючись на визначених частиною сьомою статті 17 Закону розмірах плати за доступ, власники (володільці)	Цілі державного регулювання можуть бути досягнуті не повною мірою

	можливі рівні плати, що визначені Законом	інфраструктури об'єкта транспорту встановлюють максимально можливу плату за доступ для операторів, провайдерів телекомуникацій	
Альтернатива 3	<p>Реалізація акта дасть змогу:</p> <ul style="list-style-type: none"> - визначити єдині підходи до формування та встановлення власниками (влодільцями), які не є операторами, провайдерами телекомуникацій, плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту; - установлювати розміри плати за доступ на недискримінаційних умовах та відповідно створити умови для розвитку телекомуникаційних мереж; - встановлювати розміри плати за доступ лише за наявності у власника (влодільця), який веде роздільний облік витрат за доступ до 	<p>Реалізація вимог Закону шляхом затвердження Методики дасть змогу впровадити загальну методологію щодо встановлення єдиних норм та положень під час проведення розрахунків та визначення всіх видів плати, які можуть застосовуватися в процесі забезпечення доступу до інфраструктури об'єкта транспорту, що належить власникам (влодільцям), які не є операторами, провайдерами телекомуникацій, замовникам з метою її використання для надання телекомуникаційних послуг або для власних потреб</p>	Цілі державного регулювання будуть досягнуті

	елементів інфраструктури об'єкта транспорту, додаткових витрат		
--	--	--	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначені проблеми

Методика визначає єдиний механізм формування та встановлення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту відповідно до вимог Закону та передбачас особливості визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту, у тому числі одноразової та/або періодичної плати.

Методика, зокрема:

- регулює норми щодо складу додаткових витрат на надання доступу до елементів інфраструктури об'єкта транспорту та перелік витрат, які не можуть бути включені до розрахунку розміру плати;
- устанавлює формули розрахунку одноразової плати, до якої належить виключно плата за розроблення та видачу технічних умов з доступу, та періодичної плати;
- запроваджує вимоги щодо пропорційного розподілу витрат власника інфраструктури об'єкта транспорту між замовниками, якщо вони використовують одні й ті самі елементи інфраструктури. У такому разі, якщо відбулися зміни (збільшення/зменшення) у кількості, діаметрі, довжині кабельних ліній та/або кількості замовників, якщо вони використовують одні й ті самі елементи інфраструктури об'єкта транспорту, власник повинен зробити перерахунок періодичної плати для всіх замовників;
- устанавлює коефіцієнти зниження розміру плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту у разі надання замовником телекомунікаційних послуг у селищах і селах або на депресивних територіях, надання виключно загальнодоступних телекомунікаційних послуг та в разі надання виключно загальнодоступних телекомунікаційних послуг у селищах і селах або на депресивних територіях.

Крім того, Методика встановлює переліки робіт, що можуть бути враховані для визначення одноразової та періодичної плати, чіткі строки внесення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту та конкретні підстави для перегляду розміру плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту.

Прийняття відповідного нормативно-правового акта матиме позитивний ефект для ринку телекомунікацій у вигляді посилення конкуренції, що приведе до максимального задоволення потреб абонентів у телекомунікаційних послугах достатнього обсягу та якості.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Витрати на виконання вимог регуляторного акта з боку органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування відсутні.

Враховуючи те, що обов'язкові витрати суб'єктів господарювання у сфері телекомуунікацій відсутні, оскільки потреба в доступі до інфраструктури об'єкта транспорту власника визначається перспективним планом розвитку мережі оператора/провайдера телекомуунікацій, а також те, що регуляторний акт спрямлює одинаковий вплив як на суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, так і на суб'єктів господарювання мікро- та малого підприємництва і зазначені суб'єкти господарювання матимуть одинакові витрати, недоцільно складати Тест малого підприємництва (М-Тест).

VII. Обґрунтування строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта не обмежуватиметься в часі, але не перевищуватиме строку дії Закону.

Оскільки регуляторний акт розроблено відповідно до Закону, зміна положень акта чи втрата ним чинності можлива в разі внесення змін чи втрати чинності Законом.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Після набрання чинності регуляторним актом його результативність визначатиметься за такими показниками:

- розмір надходжень до державного бюджету та місцевих бюджетів, пов'язаний з дією регуляторного акта;
- кількість суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб, на яких поширюватиметься дія акта серед 5 981 існуючих;
- розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання та/або фізичними особами, пов'язаними з виконанням вимог регуляторного акта;
- рівень поінформованості суб'єктів господарювання та/або фізичних осіб з основних положень регуляторного акта;
- кількість звернень операторів, провайдерів телекомуунікацій щодо неможливості формування та визначення одноразової плати суб'єктами господарювання, що є власниками (володільцями) інфраструктури об'єкта транспорту, у зв'язку з неврегульованістю положень Методики.

Відстеження здійснюватиметься статистичним методом.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання щодо основних положень проекту регуляторного акта є достатнім, проект регуляторного акта оприлюднено на офіційному веб-сайті Міністерства інфраструктури України: <https://mtu.gov.ua/> у розділі Діяльність/Регуляторна діяльність/Проекти регуляторних актів з метою одержання зауважень та пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань.

**IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься
відстеження результативності дії регуляторного акта**

У разі прийняття регуляторного акта послідовно здійснюватимуться базове, повторне та періодичне відстеження результативності його дії згідно із статтею 10 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та Методикою відстеження результативності регуляторного акта, затвердженою постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308.

Відстеження результативності дії регуляторного акта буде здійснювати Міністерство інфраструктури України шляхом проведення аналізу звернень суб'єктів ринку телекомунікацій.

Базове відстеження результативності дії регуляторного акта буде проведено протягом року після набрання чинності регуляторним актом.

Повторне відстеження результативності дії регуляторного акта буде проведено не пізніше ніж через два роки з дня набрання чинності цим актом.

Періодичне відстеження результативності дії регуляторного акта буде проводитись один раз на три роки починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності дії регуляторного акта.

Міністр інфраструктури України

В. ОМЕЛЯН

«26» листопада 2018 р.